

JAVA-BODE.

NIEUWS- HANDELS- EN ADVERTENTIE-BLAD VOOR NEDERLANDSCH-INDIË.

A^o. 1857.

Zaterdag 31 Januarij.

N°. 9.

Prijs per half jaar voor Batavia . . . . . 12,50.
Java . . . . . 15,—
Buitenbezittingen . . . . . 17,50.
De betaling geschiedt vooruit. — Brieven franco.

De JAVA-BODE verschijnt op Woensdag en Zaterdag van elke week, voor het jaar 1857.

De prijs der Advertentie is ZESTIG centen voor de Vijf Woorden. Bij meer dan twintig woorden verhoogt DERTIG. Buiten het Zegel voor den Lande. Advertentie kunnen worden aangeboden tot elf ure's vóórmid.

Bij deze Courant behoort een BIJVOEGSEL.

Civiel Departement.

Erkend en bevestigd.

Koninklijk besluit van den 19den September 1856 no. 72, de heer *Donald Macleane*, als consul van Groot-Brittannië te Samarang, op den spot van handelsvreemdeling.

Benoemd:

Tot advocaat en procureur bij het hof-geregtshof van Nederlandsch Indië, mr. *J. van Gennep*, advocaat en procureur bij den raad van justitie te Soerabaja.

Tot secretaris der residentie Probolinggo, de ambtenaar op wachtgeld *C. L. van Valentini*, laatste secretaris der residentie Menado.

Militair Departement.

Benoemd:

Tot adjoint bij den generaal Staf, de bataljonsmeester der 1ste klasse *J. C. J. van Mienne*, met bepaling, dat hij bij de dienst der militaire administratie te la suite zal worden gevoerd.

Bij het wapen der genie.

Ontslagen:

Kervel, als 2de directeur, de luitenant-kolonel *J. C. R. Steinmetz*, onder dankbetuiging voor de door hem in die betrekking bewezen diensten.

Benoemd:

Tot 2den directeur, de luitenant-kolonel van het wapen *G. W. Fredess*, thans op non-activiteit.

Tot onderdirecteur in de 3de militaire afdeling, de luitenant-kolonel *J. C. R. Steinmetz*.

Bij het groot-militair-hospitaal te Soerabaja.

Tot 1sten commies, de spijversorger bij die instelling *F. A. Dijkshoek*.

Tot spijversorger (militair ambtenaar der 3de klasse), *A. van Hissel*.

Tot 2den commies en magazijnmeester (militair ambtenaar der 3de klasse), *W. H. Baigert*.

Ingetrokken.

Op zijn verzoek, het aan den luitenant der infanterie *D. J. van der Leede* 2jarig verlof naar Nederland.

Marine Departement.

Benoemd:

Tot directeur van het marine-établissement te Onrust, met den rang van Kapitein-luitenant-ter-zee bij het Indisch sedentair zee-wezen, de luitenant-ter-zee der 1ste klasse bij dat zee-wezen *P. F. Uhlir*, thans inspecteur van de bebakening, de kustverzeking en het loodwezen in Nederlandsch Indië.

Opgedragen:

De tijdelijke waarneming der betrekking van inspecteur van de bebakening, de kustverzeking en het loodwezen in Nederlandsch Indië, aan den luitenant-ter-zee der 2de klasse bij de Nederlandsche marine *A. van Kerkwijk*.

De waarneming der betrekking van administrateur van het depot te Batavia, tevens secretaris der commissie tot verbetering der Indische zee-kaarten, aan den luitenant-ter-zee der 2de klasse bij de Nederlandsche marine *A. C. J. Edeling*.

Advertentien.

De directeur der producten en civiele magazijnen maakt bekend, dat, door den resident van Soerabaya, op Dingsdag den 24sten Februarij 1857, eene openbare uitbesteding zal worden gehouden voor de chartering van een schip voor den overvoer van 's gouvernements ijzer houtwerken van Sampit (Zuid- en Ooster-Afdeeling van Borneo) naar Batavia of Onrust.

Transport van Zout.

De directeur der producten en civiele magazijnen maakt bekend, dat, door den resident van Soerabaya, op Woensdag den 25sten Februarij d. z., des voormiddags ten 10 ure, ten burele van dien hoofdambtenaar, in het openbaar zal worden uitbesteed: het transport van zout van het hoofddepot-pakhuis te Sumenap naar de nabestemde pakhuisen, namelijk:

270 (twee honderd zeventig) kofangs naar Padang.
1140 (elf honderd veertig) „ „ Priawan.
100 (honderd) „ „ Ajer Bangies.
233 (twee honderd drie-en-dertig) „ „ Benkoelen.

De resident van Batavia, brengt te vernisse van het algemeen, dat tot de eerstvolgende yking van zeilen, maten, gewigten en tonnen, waartoe, voor het 1ste halfjaar 1857, het merk zal zijn *W1*, door den wd. ijkmeeester *W. J. van der Meer*, in den brandspuitwinkel alhier, zal worden geveerd, van den 1sten tot en met den 28sten Februarij aanstaande, zom- en feestdagen uitgezonderd, van des namiddags 2 tot 5 ure.

De resident van Japara maakt bekend, dat, op Zaterdag den 21sten Februarij c. d., des voormiddags ten 11 ure, op het residentiekantoor te Pattie, overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen, staatsblad no. 67, zal worden uitbesteed de overvoer van 361 kofangs zout van het hoofddepot te Grisseo, residentie Soerabaya, naar de zoutverkoop pakhuisen in de residentie Japara, als:

- 84 kofangs naar het zoutverkoop pakhuis te Japara.
- 260 kofangs naar het zoutverkoop pakhuis te Tangoolangin, regentschap Koedoes, onder gehouwen om deze overvoer te bewerkstelligen eerst over zee tot de monding der rivier genaamd Tedoenan of Tangochan, en van daar met kleine prauwen op een afstand van 12 palen tot aan het voormeld pakhuis.
- 71 kofangs naar het zoutverkoop pakhuis te Antroe onder Pattie, onder gehouwen om deze overvoer te bewerkstelligen eerst over zee tot Djawana, en van daar met majang vaartuigen van 5 tot 8 kofangs, de Djawanaasche rivier op, tot aan het voormeld pakhuis op ongeveer 12 palen afstand.

Vendities.

Maandag 2 Februarij, wegens verrek, ten huize van den heer *F. D. Reed*, op Tana-Abang (hoek Gang Scotti), door *Gebr. Roselje & Co.*

Dingsdag 3 Februarij, wegens verrek, voor het woonhuis van den heer *L. Pildan*, op Rodong, door *Gebr. Thupel & Co.*

Woensdag 4 Februarij, voor het commissiehuis van *Abesol*, Den-
tong, door *Gebr. Thupel & Co.*

Donderdag 5 Februarij, voor het commissiehuis van van *Bloeden*,
Mong, door *Gebr. Thupel & Co.*

Vrijdag 6 Februarij, voor het commissiehuis van *John Pryor*
& Co.

Naast het gouvernements houthandelsplein, tegenover kampung
Moeka, op het *Prang* d. d. 2 p.m. 1857.

Oproeping van Creditieuren.

In de *Javasche Courant* van heden worden opgeroepen de debiteuren en creditieuren in de naam van *Gebr. Roselje & Co.*

Door de testamenteaire executrice, zijne weduwe te Soerabaya: van wijlen *P. H. Bodeman*.

Door het administratie-kantoor van den heer *Anemset* te Soerabaya: van wijlen den heer *Andreas Heijerdahl*.

Advertentien.

Getrouwd:

JOHANNES THEODORUS HOFLAND.

met

MARIA ELIZABETH VAN LAWICK VAN PABST.

POERWAKARTA, 28 Januarij 1857.

KRAWANG.

Bevallen van eene DOCHTER, *C. E. Louis*, geliefde
Echtgenoot van

(284)

T. V. JANSZ.

BATAVIA, 25 Januarij 1857.

Voorspoedig bevallen van een ZOON *H. Muller*, van
Barthold.

BATAVIA, 25 Januarij 1857.

Bevallen van eene dochter *C. s' Jacob*, de *Stuers*.

28 Januarij 1857.

(306)

Bevallen van eene DOCHTER, *G. Schill*, ten *Brum-*
meler.

BATAVIA, 28 Januarij 1857.

(304)

Bevallen van eene DOCHTER, de echtgenoot van
(315)

BATAVIA, 28 Januarij 1857.

J. PEREIRA.

Bevallen van eene DOCHTER, de *Hong Wei Gekuan*
Ynauwe H. M. Baroness van Hoeckeren tot Waijen,
geboren *Baroness van Wijnbergen*.

BATAVIA, 28 Januarij 1857.

(305)

Voorspoedig bevallen van een ZOON *E. Kouschens*,
Batin Bih.

BATAVIA, 30 Januarij 1857.

(323)

Overleden de heer *Andreas Heijerdahl*, Suikerfabri-
kant te *Madison*, langzame betroude door zijne vrienden!
Sorabaya, den 18 Januarij 1857.

(372)

Vendutie

Op Maandag den 2 Februarij 1857,

uithoofde van vertrek ten huize van den WelEd. Heer
F. D. Reed te Tana Abang (hoek van Gang
Scotti) door *Gebr. Roselje & Co.*

van een netten en zoo goed als nieuwen inboudel be-
staande uit *Modern Massel Mahonhout met*
bilair, Spiegel, Schilderijen, Lampen, een
uitmuntende *Piano, Pottekeuken, Het-en-Thé-*
servies, Silven, Kristal, direct en glaswerk,
grote, fraaie en goed gedecoreerde *spanen*,
een *Arabisch Billiard*, *Europasche Kluizen*, be-
paarden, *stapels* en *stapels*, *coupe*,
wagons en van *schuifwagens*, die ook als touw-
wagons kan gebezigd worden.

Voorts bloemen in potten, martevanen enz., enz.

Op Zondag te voren te bezichtigen.

(306)

Op de Vendutie van Maandag 2 Fe-
bruarij aanstaande, zal mede
worden verkocht:

Een prachtig Tjandjoersch RIJPAARD,
perfect gedresseerd door en te bezichtigen bij den heer
van *Heerd*, hoek Gang Patjongan.

(310)

GEER. ROSELJE & Co.

Vendutie

Op den 2 Februarij 1857 zullen alhier
verkocht worden:

Eene partij Djattie Balken van verschillende dimensien
en 20 Chinesche doodkisten planken.

(292)

J. W. MOLL.

TAGAL.

Op de Vendutie van maandag 2 Fe-
bruarij aanstaande zal mede
worden verkocht.

Een fraai groot Preanger Rijpaard zeer geschikt
voor de schutterij Cavallerie.

(336)

GEER. ROSELJE & Co.

DE GESTOLEN BRUIDSCHAT (vervolg.)

Er gingen veel menschen in de straat, op de beide
klinkerpaden ter weerszijde, heen en weer, om be-
zigheid en zonder bezigheid. Arbeiders, die moede
van het eerlijke dagwerk naar huis keerden; anderen,
die op het oneerlijke avond- en nachtwerk uitgingen;
soldaten, die zonder eendig werk rondslenterden; keu-
kenmeiden en kindermeeisjes en de bekende Berlijner
„meiden voor alles,” die deels bestellingen voor hare
„meiden” brachten, bij de rondslenterende soldaten en el-
ders; jonge kantoorbedienden, die van de kantoren
jonge referendarissen, die, bij de „proefinstructien”
verlaaten, van het kamergeregt, jonge luitenanten, die uit
de kazernes in de Lindenstraat kwamen; oude, uitge-
droogde geheim-secretarissen en hofraden — kansela-
ren en registratieraden had men toenmaals in Berlijn
nog niet, — die nog onder het gaan het actenstof van
de handen schudden en de inktvlekken afveegden, en
nog menig ander Pruisisch gewas, dat men vooral in
de eerste hoofd- en residentiestad van den Pruisischen
staat aantreft.

Onder het gewoel van al deze lieden viel het niet
op, wanneer twee menschen voor een huis een paar
minuten bleven staan, en, zoo onbevangen mogelijk,
schijnbaar in een onverschillig gesprek gewikkeld, of
naar de blaauwe oogen van eene keukenmeid ziende,

scherp loerende blikken naar de deur, den trap, de
vensters, de vensterluiken van het huis richtten, en
tevens naauwkeurig de huizen naastaan aan beide zij-
den en tegenover beschouwden, maar toen, als verder
wandellende, langzaam naar de Lindenstraat voortgingen.
Daar traden zij, om „ongestoord en onbemerkt
met elkander te kunnen spreken, op het om dien tijd
reeds ledige bordes van het kamergeregtsgebouw.

„Nu?” vroeg de oudste den jongste, de meerder-
heid des laatsten erkennende. „Wat dankt u? Het
gaat, niet waar?”

„Als het gaan zal, moet het gaan,” antwoordde de
ander droog.

„Hadden wij maar gereedschap! maar iets! Maar ik
ben eerst sedert gisteren weder hier, gij eerst sedert
een paar uren! Wij zijn naakt en kaal als de kerk-
rotten.”

„Babbel niet, wij moeten vooreerst weten, hoe het
er binnen in huis uitziet.”

„Gij hebt waarachtig gelijk, mijn jongen. Dat had
ik in de haast bijna vergeten.”

„Ga het eens onderzoeken.”

„Waarom gaan wij niet samen?”

„Zijt gij weer bang?”

„Bang? Gij kent mij Frits. Voor den duivel ben ik
niet bang.”

„Maar voor Duuker.”

„Maar vier oogen zien meer dan twee.”

„Maar, als ik gepakt word, kost het mij tien jaren
vestingstraf, en kunnen zij ten hoogste voor twee
den in den Ossenkop steken.”

Het Berlijner werkhuis heet onder de naam van
de personen de Ossenkop.

De oude in den naam van *Gebr. Roselje & Co.* was het
huis in de Marktgravenstraat No. 11. Het was een
medgezel in de Lindenstraat voor het kamergeregt op
en neer ging. In de onmiddellijke nabijheid van het
centraal paleis der gerechtigheid in Pruisen scheen hij
zich het zekerste te gevoelen. Inderdaad was hij toen
daar het veiligste voor de politie.

De oude beschouwde voorzigtig nog eenmaal het
huis; toen ging hij driest, alsof hij iets in het huis
te verrigten had, den steenen trap op en drukte aan
het slot der voordeur, om te beproeven, of deze van
buiten ook te openen was, dan of hij aan mocht schel-
len. De deur ging open. De oude glimachte ver-
noegd. Hij ging het huis in. Het huis was op de
gewone Berlijner wijze gebouwd. Een vrij klein voor-
huis, aan beide zijden daarvan deuren, aan het einde
een trap, die naar de bovenverdiepingen voerde. On-
der den trap brandde eene lantaarn, die den trap ver-
lichtte. De oude bezag alles naauwkeurig, en de
namen op de borden aan de deuren, en hij keek
zich toen weder. Niemand had hem gezien.

delijk heen. Gij blijft intusschen hier en houdt het huis in het oog." Het goedsoepante, wat er in en uit gaat.

Over het bordje van het kamergeregt is eene blaas geplaatst voor droschki. De jonge man begaf zich daaraan heen, stapte in eene droschki, riep den koetsier toet. Naar de Rozenfelder pier, snel! En neer wegliep.

De oude begaf zich naar de Markthavenstraat terug en ging daarin op en neer, nu aan den eenen, dan aan den anderen kant, dan weder door het midden van de straat, maar het huis No 92 altoos in het oog houdende.

Met kloklag half negen kwam in snellen draf van de Commandantenstraat af eene droschki naar het kamergeregt aanrijden. Zij hield op de standplaats aldaar stil. Eene halve minuut later waren de beide roofgenooten weder vereenigd.

De oude was den terugkeerende ongeduldig tegengegaan.

"Hebt gij het?" vroeg hij.

"Ja."

"Alles? Ook boor en breekijzer?"

"Des noods ook die. Vooreerst zullen loopspaan en haken toereikend zijn."

"Die hebt gij ook? Gij zijt een knappe jongen. Ik ben er trouw op, dat ik u geleerd heb. Ik heb het altoos gezegd, van u zou wat komen, gij zoudt uw

Op de terugreis van Sintang raakte het stoomschip op eenige in de Melahoei liggende steenen vast, doch kwam eenige dagen daarna, zonder iets geleden te hebben, weder vlot.

De rust is, zoo als reeds boven is gezegd, weder geheel hersteld. De gevangen genomen pangeran Ratoe, die als het hoofd der oproerige vorsten wordt aangemerkt, is naar Java opgezonden.

ENGLAND.

„Die zoo opgehewelde booten,” zegt dat blad, „zijn nooit in het vuur geweest en het is niet waarschijnlijk, dat de gelegenheid daartoe zich spoedig zal voordoen.”

Intusschen hebben zij onlangs, onder directie van kapitein Haasted en zijn staf ingenieurs, geëxerceerd, hetgeen echter magtig is tegengevallen. De ketels der meeste booten werkten niet of sprongen en men heeft daardoor de noodzakelijkheid ingezien, om anderen te doen vervaardigen, zonder welke die oorlogsvaartuigen geheel onnut zullen zijn.

Welk een moeilijken toestand zou er niet, bij een derden zeetogt naar de Oostzee, ontstaan zijn, indien die kanonneerbooten voor Revel en Kroonstadt zoo slecht waren uitgevallen en daaraan toch waren wij blootgesteld. Het is onbegrijpelijk, waarom er in 's lands ateliers zoo slecht gewerkt wordt. Zoo iets zal nooit bij particuliere ondernemingen gebeuren.

— Men leest in de *Morning Chronicle* van 10 November:

Het kasteel Eastnor, een der schoonste grondeigen-
dommen der provincie, is, in de afgelopen week, het
tooncel geweest van een verschrikkelijk treurspel.

Het schijnt dat de graaf Somers, een dienstbode van de familie H. M., op een dag die week vergeeld van zijn familie en gevolg, op dat kasteel is aangekomen. Onder de dienstdienden bevond zich ook een Zwitser, waard 14 of 15 jaren kamerdienaar van dien graaf. Bij die aankomst ontwaarde de dienstdiener, dat er een kist der bagage ontbrak. Men deed onderzoek, doch zij werd niet gevonden.

Op den last, dien hij ontving, begaf de kamerdienaar zich naar de bibliotheek en men merkte toen op, dat hij zeer gejaagd en wrevelf was. Hij werd met den graaf alleen gelaten, en na een lang tijdverloop hoorde men een geschreeuw om hulp. De knechts drongen het vertrek in en vonden den kamerdienaar met een pon- naard in de hand en graaf Somers bloedende. De ka- merdienaar vloog naar buiten, zwerende zich te zullen wreken en het gelukte hem te ontsnappen.

Op den avond dier gebeurtenis, werden de geneschieren der familie geroepen, doch het is onmogelijk geweest te vernemen, van welken aard de door den graaf ontvangen wonden zijn. Allerlei geruchten zijn daaromtrent verspreid, doch allen schijnen daarop neêr te komen, dat graaf Somers door verscheidene ponjaardsteken gekweld is.

Graaf Somers, lid van het lagerhuis, onder den naam van burggraaf Esztor, van 1841 tot 1852, is eerst sedert vijf jaren lid van het hoogerhuis en niet ouder dan 87 jaren. Hij bezit zulk een krachtvol gestel, dat hij zijn kamerdienaar gemakkelijk zou hebben kunnen ontwapenen, zoodat men veronderstellen moet, dat hij onverhoeds getroffen is.

FRANKLIN

Drie te Bliidah (Algerie) wonende personen hadden afgesproken, in het gebergte van den kleinen Atlas te jagen. Slechts vergezeld door een hond, droeg een heer, die tevens tot meegewijer diende, de levensmiddelen voor dien dag, bestaande uit brood, vruchten, wijn en een jonge geit, die in den namiddag gebraden zou worden. Na verscheidene uren vruchteloos de rotsen en berghellingen doorkruist te hebben, zonder eenig wild te ontmoeten, hielden zij aan den voet eens heuvels stil, waarlangs een stroom helder water liep; men vermaelde eenige struiken, stak er den brand in en weldra was de jonge geit aan het spit gestoken.

Gedurende den tijd, dat het gehraad over het vuur hing en dezelfs aangename, den honger opwekkende reuk in de lucht verspreide, sloepen de jagers met den hond in. De wegwijzer, overtuigd dat het vuur nog wel een goed half uur zou duren, strekte zich van zijn kant op het gras neder en sliep, waarschijnlijk onder de gedachte aan zijn aandeel in het toebereid worden de maal, mede in. Van tijd tot tijd mompelde een der jagers: Joseph! (zoo heette de wegwijzer) hoe gaat het met de geit? waarop deze half slapende antwoordde: goed, zeer goed, mijnheer! Eensklaps echter verscheenen er twee nieuwe geheel onverwachte gasten, te midden der groep. De hond liep draaijstaartende weg, maar de vermoeide jagers sloegen niet de minste acht op het geschreeuw hunner gasten, denkende dat eenige voorbijgaande boeren dat geraas te weeg bragten. Intusschen waren de nieuwelingen, die eerst aan het maal schenen te willen nemen, niet anders, dan twee ontzagelijke groote arenden.

DUITSCHLAND.

Op den 31sten October was de beurs te Berlijn het tooneel van een schandaal, hetwelk de Augsburgsche courant op de volgende wijze mededeelt:

Tegen het einde der maand moesten belangrijke leveringen van geestrijke dranken gedaan worden, en de gevraagde hoeveelheid niet ter plaatse aanwezig zijnde, zoo steeg de prijs spoedig van 36 tot 50 daalders. Een opkooper te Berlijn, de heer A., die zich van den aanhanden zijnde voorraad het meester gemaakt, dreef dien prijs weldra tot 100 daalders op. Indien bedoelde dranken op dien prijs bleven staan, moesten een groot aantal handelshuizen te Berlijn springen. Toen namen de collega's van den heer A., die zich meerendeels bedreigd zagen, toevlugt tot een hulpmiddel, op de beurs geheel vreemd, en die den 31 October hem zulk eene gevoelige bestraffing zee, dat de ongelukkige genoodzaakt werd de koopman beurs te ontvlugten en naar die der effecten te snellen, ten einde de hulp der oudsten in te roepen. De tegenbeurs moest daarop hare zaken gedurende eenigen tijd staken, en het gelukte eindelijk den politie agenten, om de rust te herstellen.

— Volgens een brief uit Berlijn van 9 November, schijnt aldaar nog groote onzekerheid te heerschen, omtrent de laatste stemming van den Duitschen bond te Frankfurt, over de Neuchâtelse kwestie. Volgens sommigen zou die vergadering zich slechts bepaald hebben tot het in overweging nemen der beide eerste Pruisische voorstellen, namelijk de erkenning der rechten der moedigheid op het oude vorstendom en de diplomatieke uitschenkomst van den Bond, int het in vrijheid stellen der koningsgezinde gevangenen. Volgens anderen zou de Bond niets bepaald hebben omtrent het derde voorstel, te weten, het nemen van maatregelen in het geval eens ongunstigen uitslags der onderhandelingen, alsoo Pruisen zich zou hebben onthouden; daaromtrent vooraf met zekere gouverneurs, die zich weinig geïnteresseerd toonen om zijn zaak op eene krachtadige en afdoende wijze te omhelzen, overeenkomsten te treffen.

— Over ditzelfde onderwerp schrijft men uit Berlijn
November, het volgende:

Wij vernemen, dat de koning van Oostenrijk, die de verzoeken der Neuchâtelische koningsgezinden. Terwijl Oostenrijk het staken der vervolging tegen hen als voorloopige voorwaarde der diplomatieke onderhandelingen geëischt heeft, schijnt Frankrijk hünne in vrjheidstelling, als den eersten stap tot eene minnelijke schikking der zaak aanbevolen te hebben. Naar verschillende eenwijnzigen, sou de Zwitsersche bond raad heb voornemen hebben, de vervolging te staken en amnestie te verleenen.

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Een brief van Melsingfors, aan de *Oostenrijksche Courant* gerigt, kent Zweden het voornemen toe, van niet alleen een groot aantal versterkingen, tot verdediging van het binnenland, aan te leggen, maar ook de bestaande fortificatiën te versterken en de bewapening der troepen geheel te wijzigen. Te Stockholm is in het afgelopen jaar een schietschool aangelegd, naar het model van die van Vincennes; weldra zal het gansche Zweedsche leger met getrokken carabijnen gewapend zijn en in België zijn 5000 miniëgeweren besteld. De uitrusting der infanterie is naar het in Frankrijk aangenomen model veranderd; de jagers zijn te Fluspong en Aker hebben 60 stukken geschut van klein calibër en 15 groote mortieren geleverd. De forten te Carlsborg, Waxholm, Carlstjern en Carlserona zijn in 1855 met nieuwe werken omgeven, en de officieren van den staf maken eene uitgebreide en omstandige kaart van Zweden op.

Ingezonden Stukken.

Iets over de Guano-mest.

In het onlang, op last der Amerikaansche regering, in Amerika uitgegeven verslag der expeditie naar Japan onder den commodore Perry, getiteld : *Narrative of the Expedition to the China Seas and Japan*, geschreven door Francis L. Hawks, komt het volgende berigt voor, wegens het gebruik der guano en der resultaten daarvan op het ook door de expeditie bezochte eiland Mauritius. De schrijver zegt :

• Voór de invoering van het gebruik der guano, als een vruchtbaarmakende stof, was de opbrengst van het suikerriet van 2000 tot 2500 fransche ponden suiker voor elke arpent of fransche morgen land; maar de vermeederling, sedert de aanwending der guano, is zoo buitengewoon geweest, dat men die naauwelijks gelooven zou. In gewone jaren is de opbrengst geklommen tot zes a zeven duizend ponden, en, onder bijzonder gunstige omstandigheden, heeft die zelfs acht duizend ponden per arpent bereikt. Officiële opgaven wijzen dan ook op 'eene trapsgewijze toename in het beoog van den uitvoer van suiker, van af het jaar 1812 tot den tegenwoordigen tijd. In 1812 bedroeg den uitvoer slechts 850,260 fransche ponden; in 1851 beliep het 187,373,519 ponden, terwijl de oogst van het jaar 1852 op 140,000,000 ponden wordt geschat. De gronden op Mauritius kunnen ook kaffee en tabak opleveren, maar de gedachten der landbouwers op het eiland

Tot dusver het bovenbedoeld berigt. Ook op Java is men in de laatste jaren begonnen, proeven te nemen met het gebruik der guano. Onder anderen is zulks meer in het groot bewerkstelligd, bij de suikeraanplanting voor de fabriek Wonopriego, in de residentie Pekalongan, en wij zien ons in staat gesteld het volgende, als het resultaat dier proeven mede te deelen.

De proef bij die fabriek is genomen voor den oogst van 1856. Over eene uitgestrektheid van 100 bouws werd guano aangebragt, bij hoeveelheden van 7 tot 9 picols per bouw. Ten einde de plant ruimte te geven, om zich te kunnen ontwikkelen, werd het riet op 2 bij 4, 3 bij 4 en 4 bij 4 voet geplant, en wel in afwijking van hetgeen vroeger plaats vond, toen dezelfde tuinen, zonder bemesting, beplant werden op 1½ bij 3 en 2 bij 3 voeten.

Tewerlj, bij laatstbedoelde wijze van aanplant, 1700 bossen riet, inhoudende 16,000 kannen sap van 10° Beaumé, verkregen werden, hebben dezelfde gronden, op de nieuwe wijze beplant, onder de guano bemesting, opgeleverd ruim 2400 bossen riet, met 28 à 30,000 kannen sap van 9° Beaumé.

De hoedanigheid van het verkregen aap liet echter te wenschen over, hetgeen vermoedelijk toe te schrijven is aan het gebruik eener te groote hoeveelheid guano, waardoor het riet te ijel is opgeschoten, wordende dese vooronderstelling bevestigd door de omstandigheid, dat op de met guano bemeste velden veel gevallen riet is voorgekomen.

Mén meent echter te kunnen aannemen, dat door de verkregene resultaten voldoende bewezen is, dat de aanwending van guano, op sommige gronden, bij de suikercultuur op Java, ook goede resultaten kan opleveren, mits de te bezigen hoeveelheid der meststof bevoorlijk bepaald worde, in verband tot den aard of vruchtbaarheid der te bemesten gronden. Vermoedelijk zal men in het algemeen niet meer dan 4 à 5 picols per bouw behoeven, op welken grondslag de proeve met guano bemesting, bij den aanplant voor den oogst van 1857, bij de fabriek te Woonerong is aangevat.

De vraag, in hoeverre kunstmeest en daaronder de
uano, den bouwgrond, verarmt of uitput, is menig-
maal, zelfs door kundige landbouwers, geopperd ge-
worden, en de twijfel, die hierdoor geboren is gewor-
den, heeft welligt velen van hen terug gehouden, om
hunne oudeu sleur te verlaten voor een ruim gebruik van
kunstmeest, waardoor hunne wijze van landbebauwing
merkelijk zoude verbeteren en tevens de grond veel
rijkere oogsten zoude voortbrengen.

De wenschelijkheid, om dien twijfel weg te nemen en plaats te doen maken voor overtuiging, ten aanzien der doelmatigheid eener aanwending van kunstmest, is in het belang van den grond, heeft in de laatste jaren tot bepaald onderzoek geleid in Europa, en in verband hiermede ook aanleiding gegeven tot een belangrijk betoog, dat ter zake te vinden is in het te Amsterdam uitgegeven wordende tijdschrift *de Volks-landbouw* jaargang 1881. W. v. Saksen heeft de vruchtbare gronden aan, getoond door berekening van het resultaat van veelomvattende vergelijkende proeven, die in Saksen genomen zijn, dat, terwijl 100 ponden guano hetzelfde uitwerken als 8800 ponden salpêtre, deze meststof, even als alle kunstmesten, in een grootere mate dan deze, bijdraagt om den grond te verrijken, dat wil zeggen, eene grootere hoeveelheid stoffen aan te brengen tot vorming van teel- en voedingsstoffen.

Oppervlakkig zal deze stelling wellicht door menig een etwist worden, wanneer men slechts in rekening brengt en aard en de volume van guano en gewone stalmeest, n zich bepaalt bij het denkbeeld, dat laatstgenoemde mestsoort reeds in zich zelf de stoffen in betrekkelijk route hoeveelheid aanbrengt tot vorming of vermeer- ering der teelaarde, terwijl de guano, bij bepaalde oeveelheid gebruikt, zich in den grond verliest of, oo als men zegt, geheel door de plant wordt opgeno- en. Doch het oordeel moet zich verder uitstreken, n letten op de stoffen, die de plant, door meer beko- en groeikracht en ontwikkeling, kan aanbrengen.

De dampkring is de voornaame bron voor teelsaarde, die natuurlijk daarin niet reeds gevormd aanwezig is, maar daarin in hare voornaame bestanddeelen voorkomt, namelijk koolstuf, water en ammoniak. Deze stoffen zijn in den dampkring in onuitputtelijke hoeveelheden voorhanden, en het verlies daaraan wordt, door dagelükschen nieuwen toevloed telkens aangevuld.

Gedurende hun leven nemen de planten die bestanddeelen uit den dampkring op, en verwerken en zetten die om in organische stoffen of plantendeelen. Het kenmerkender de groei der gewassen is, dat de haren en de bewerkingen plaats, en het is, dat de plant gedurende haren groei vallen laat de wortels en gedeelten der stengels, die na den ontsot op het veld blijven, komen den grond te goed en veranderen daar het versien en het rotten, in teelaarde.

Krachtige meststoffen, zoo als de guano, werken den invloed tot verbetering van den grond. Bij den aanplant snel, welig en blad-planten op de meest ontwikkelde. De planten worden door die krachtige meststoffen meer in staat gesteld, de bevestigde bestanddeelen uit den dampkring te trekken en te verwerken, en laten na volbrachten groei of na den noot meer overblijfsels van die aan den grond toegevoegd, strekken tot de teelaarde te vermeerderen.

Een meer krachtige groei der planten brengt nog meer andere voordeelen voor den grond zelven op, welke in het bovenbedoeld artikel van gezegd tijdstip zijn worden uiteengezet, doch waarover het minder noodig is alhier uit te weiden. Het bovenstaande moge onvoldoende zijn, om aan te toonen, hoe de guano, ook in andere opzichten dan in het product, voordeel kan aanbrengen, en hoe, ook bij de suikercultuur, de aanwending dier meststof leiden kan tot vermeerdering van den afval van het riet, dat als asper of als blaasren, gelijk bekend is, voor den fabrikant zoo onmisbaar is.

Revelation.

